

РЕШЕНИЕ

№ 948

гр. София, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-14, в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петя Георгиева

при участието на секретаря Капка Н. Лозева
като разгледа докладваното от Петя Георгиева Търговско дело №
20231100900062 по описа за 2023 година

Подадена е молба от „К.“ЕООД за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на „ЮББ ГР“ ЕООД, с правно основание чл.625 ТЗ вр. чл.607а, ал.1 ТЗ вр. с чл.608 ал.1, т.2, ал.2 и ал.3 вр. с чл.625 ТЗ поради неплатежоспособността му, при условие на евентуалност - поради свръхзадължеността му.

С молбата се твърди, че молителят е кредитор на дружеството- длъжник и легитимиран да предяви молба по чл.625 ТЗ, че същото е неплатежоспособно по см. на чл.608 от ТЗ, тъй като не е в състояние да изпълни задължение по търговска сделка – договор от 01.09.2022 г. за преводачески услуги, както и че е спряло плащанията и не е заявило за обявяване в Търговския регистър годишните си финансови отчети за периода от 2018 г. до подаването на молбата.

ИСКАНЕТО е съдът да постанови решение, с което да се обяви неплатежоспособността на “ЮББ ГР“ ЕООД и да се открие производство по несъстоятелност на дружеството.

Съдът, като взе предвид молбата и доказателствата по делото и заключението на вещото лице по СФИЕ, от които се установяват фактите, на които молителят основава искането си, а именно, че: молителят е кредитор на „ЮББ ГР“ ЕООД за вземане по договор от 01.09.2022 г. за предоставяне на преводачески услуги; размерът на задълженията на длъжника “ЮББ ГР” ЕООД, ЕИК ****, към “К.” ЕООД, ЕИК ****, съгласно приложените към молбата договор, приемо- предавателен протокол и фактури, възлиза на **31 116.60 лв.**, от които по фактура № 0000000265 от 01.09.2022 г. – 10 000 евро, равняващи се на 19558, 30 лв. и по фактура № 0000000267 от 10.10.2022 г. – 5 909, 66 евро, равняващи се на 11 558, 30 лв. следователно длъжникът не е изпълнил свое парично задължение по см. на чл.608, ал.1, т.1 ТЗ. Размерът на лихвата, изчислена върху главница от 19 558.30 лв., за периода от 01.09.2022 г. (когато е настъпил падежа на задължението съгласно чл.5, вр. с чл.4 от договора) до датата на завеждане на делото 12.01.2023 г., възлиза на **737.27 лв.** Размерът на лихвата, изчислена върху главница от 11 558.30 лв., за периода от 10.10.2022 г. (когато е настъпил падежа на задължението съгласно чл.5, вр. с чл.4 от договора) до датата на завеждане на делото 12.01.2023 г., възлиза на **310.48 лв.**

От заключението на вещото лице се установява, че от справка от ТД на НАП офис ИЗТОК, изх.№ 1424-00-1206=3 от 27.06.2023 г. публичните задължения на ЮББ ГР ЕООД ЕИК ****, актуални към 23.06.2023 г., са в общ размер на 46.15 лв., в т.ч. главница 32.14 лв. и лихва 14.01 лв., представляващи остатък задължения за корпоративен данък по ГДД по чл.92, ал.1 от ЗКПО.

От справка в Търговския регистър по партидата на „ЮББ ГР“ ЕООД се установява, че за последните три години 2019 г., 2020 г., 2021 г. дружеството не е обявявало в Търговския регистър годишните си финансови отчети. За периода 2017 г. - 2022 г. не е извършвало дейност и не е отчитало приходи и разходи съгласно Закона за счетоводството. От заключението на вещото лице се установява още, че длъжникът не притежава дълготрайни материални активи, не отчита наличие на материални запаси и няма вземания от клиенти и доставчици. В обявеният с вписване рег. 20200528132328 баланс за 2016 г. длъжникът е отчетел парични средства в размер на 90 хил.лв., за които вещото лице няма данни да са налични към настоящия момент.

От заключението на СФИЕ е видно, че коефициентите на обща, бърза, незабавна и абсолютна стойност към 31.12.2016 г. имат еднаква стойност 2.5714, тъй като дружеството е отчетло в баланса си само парични средства. Коефициентите за финансова автономност и задължнялост, изчислени на база данните от баланса към 31.12.2016 г., са нулеви стойности, тъй като дружеството няма собствен капитал, за да посреща дългосрочните си задължения. Липсата на собствен капитал предполага недоверие от страна на кредиторите.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

За да бъде открито производство по несъстоятелност, следва да са налице всички предпоставки на сложния фактически състав, установен от разпоредбите на чл.608, чл.625, ал.1 и чл.631 от ТЗ, съответно и чл.742 от ТЗ, а именно: 1. Да е подадена до компетентния по смисъла на чл.613 от ТЗ съд молба от някое от лицата посочени в чл.625 от ТЗ, съответно от лицата по чл.742, ал.2 от ТЗ; 2. Длъжникът да е търговец по смисъла на чл.1 от ТЗ; 3. Да е налице изискуемо задължение на длъжника по търговска сделка или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане; 4. Да е налице неплатежоспособност на длъжника по смисъла на чл.608, ал.1 от ТЗ или да се установи свръхзадължеността му съгласно чл.742, ал.1 от ТЗ, ако той е корпоративно търговско дружество; 5. Затрудненията на длъжника да не са временни по арг. чл.631 от ТЗ. По делото е установено, че ответникът има дължими и незаплатени задължения към държавата, които са описани в молбата като падежът им е настъпил. Държавата е кредитор на ответника за негови публичноправни задължения.

При преценката дали длъжникът е в състояние на неплатежоспособност, съдът изхожда от следното:

Неплатежоспособността е правна категория, като легално определение за нея е дадено в чл.608 ал. 1 от ТЗ. Съгласно действащата към момента правна уредба - чл. 608 и следващите от Търговския закон, неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни определен вид задължения, а именно: изискуеми парични задължения по търговска сделка, публични задължения /към държавата или общината/, свързани с търговската дейност. Установи се несъмнено, че към датата на приключване на устните състезания по делото дружеството има изискуеми задължения, свързани с търговската му дейност, които не е в състояние да изпълни.

Неплатежоспособност на ответното дружество в случая се презюмира и в приложение на чл. 608, ал. 2 ТЗ и с оглед установеното по реда на чл. 23, ал. 6, вр. чл. 34, ал.

2 ЗТРРЮЛНЦ обстоятелство, че по партидата на дружеството не са обявени годишни финансови отчети за последните три години преди подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност. Фактическият състав на презумпцията включва кумулативното осъществяване на следните елементи: **1** . възникнало административно задължение за обявяване на ГФО в търговския регистър/регистъра на ЮЛНЦ спрямо търговеца/ЮЛНЦ, по отношение на което се иска откриване на производството по несъстоятелност; **2** . неизпълнение на това задължение, предпоставено от изтичане на законоустановения срок за заявяване, посочен в приложимия ЗСч; **3** . неизпълнението на задължението за заявяване на ГФО трябва да е налице за всеки от трите последни ГФО преди подаване на молбата по чл. 625 ТЗ. При тази презумпция се изхожда от разбирането, че когато търговецът не заявява за обявяване годишните си финансови отчети за три последователни отчетни периода, той цели да избегне даването на публичност на негово влошено финансово-икономическо състояние, данни за което ще се съдържат в ГФО. Доколкото в Търговския регистър няма данни, от които да е видно, че “ЮББ ГР“ ЕООД е заявило за обявяване годишните си финансови отчети за периода от 2017 г. до 2022 г., включително, каквото задължение е регламентирано за всеки търговец в срок до 30 юни на следващата година съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството, респ. 30 септември 2020 г., съгласно разпоредбата на § 33 от ЗМДИП, то следва да се приеме, че е налице въведената в чл. 608, ал. 2 от Търговския закон презумпция за неплатежоспособност.

Установените от закона презумпции служат за разпределение на доказателствената тежест при доказване на състоянието на неплатежоспособност на търговеца, поради което и ответникът носи тежестта да докаже по делото, че затрудненията му са временни. В тежест на длъжника-ответник по молбата бе да докаже, че е изпълнил задължението или че разполага с имущество достатъчно за покриване на задълженията му без опасност за интересите на кредиторите. Длъжникът трябва чрез пълно обратно доказване да обори установената от закона презумпция като докаже, че е платежоспособен и е в състояние да изпълни задълженията си. За да се прецени дали е оборена от длъжника презумпцията по чл. 608, ал. 2 и ал. 3 ТЗ, установяваща, че неплатежоспособността се предполага, по делото следва да се установи какво е било икономическото и финансово състояние на длъжника с оглед коефициентите за обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност, и какво е съотношението им, както и моментът на спиране на плащанията на длъжника с оглед определянето на началната дата на неплатежоспособността. Длъжникът трябва чрез пълно обратно доказване да обори установената от закона презумпция като докаже, че е платежоспособен и е в състояние да изпълни задълженията си.

Не се установяват от събраните по делото доказателства, включително и тези събрани служебно с оглед задължението по чл. 621а, ал. 1 ТЗ, факти, оборващи установените от закона презумпции за неплатежоспособност към датата на приключване на устните състезания по делото. Длъжникът не е представил доказателства по делото и не са обявени актове относно финансовото му състояние и относно показателите, които характеризират платежоспособността на едно предприятие – тези за ликвидността му, характеризиращи способността на дружеството да изплаща текущите си задължения с наличните си краткотрайни (краткосрочни) активи. Не могат да се направят и обратните изводи - че затрудненията на длъжника са временни, както и дали той разполага с имущество за

покриване на задълженията си, което би могло да бъде осребрено с цел удовлетворяване на кредиторите в производството по несъстоятелност. Поради това са налице и предпоставките за прилагане на последицата на чл. 161 ГПК във вр. с чл. 621 ТЗ и съдът приема за доказани твърденията на молителя за наличие на състояние на неплатежоспособност за един продължителен период от време. Според съда данни, че търговецът не е покривал задълженията си и е имал финансови затруднения има за периода, за който не е заявявал ГФО или декларация, че не е осъществявал дейност.

Ето защо, следва да се приеме за доказано, че длъжникът е неплатежоспособен не разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията му, без опасност за интересите на кредиторите. Този извод се подкрепя и от представените справка от СДВР „ПП“ и Служба по вписванията, че дружеството няма регистрирани МПС и или недвижимо имущество.

С аргумент от чл. 608, ал. 1 ТЗ следва да се приеме, че началната дата на неплатежоспособността е датата, на която длъжникът не е бил в състояние да изпълни изискуемо парично вземане от посочения вид. Доколкото самото неизпълнение не е достатъчно за този извод, то за определяне на началната дата съдът следва да издири този времеви момент, в който едновременно са налице и двата елемента на неплатежоспособността – наличие на непогасено изискуемо задължение по чл. 608, ал. 1 ТЗ и обективна невъзможност за плащане и погасяване на задълженията на всички кредитори, която има траен характер. Не е необходимо датата да се покрива непременно с датата на извършване на определени правни действия, или момента на настъпване на правни последици. Според съда данни, че търговецът не е покривал задълженията си и е имал финансови затруднения има за периода, за който не е заявявал ГФО или декларация, че не е осъществявал дейност. Ето защо съдът приема, че датата на която двата елемента на неплатежоспособността са налице, е датата 31.12.2019 г.

С оглед обстоятелството, че искането за откриване на производство по несъстоятелност на основание свръхзадълженост е евентуално, като съдът приема, че дружеството е неплатежоспособно, не следва да се излагат мотиви във връзка с това основание. Предвид горното, молбата за откриване на производство по несъстоятелност на основание неплатежоспособност следва да бъде уважена и да се постанови решение по чл.632, ал.1 ТЗ.

На следващо място, с аргумент от чл. 629б, ал. 4 ТЗ съдът намира, че не са налице достатъчно налични средства за покриване на началните разноски по несъстоятелността, поради което следва да се постанови решение по реда на чл. 632, ал. 1 от ТЗ – т. е. едновременно да се обяви длъжникът в неплатежоспособност и несъстоятелност, като се спре производството по настоящото дело до предплащане на началните разноски по чл. 629б от ТЗ.

Воден от горното, на основание чл.632, ал.1 ТЗ съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА на „ЮББ ГР“ ЕООД с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.****, офис №5, с управител Т.П.Н. и **ОПРЕДЕЛЯ НАЧАЛНА ДАТА** на неплатежоспособността – 31.12.2019 г.

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ, на основание чл.632 ал.1 от ТЗ, по отношение на „ЮББ ГР“ ЕООД с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.****, офис №5, с управител Т.П.Н..

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „ЮББ ГР“ ЕООД, с ЕИК **** със седалище и адрес на управление гр.София, бул.****, офис №5, с управител Т.П.Н. и **ПОСТАНОВЯВА** прекратяване на дейността на предприятието на „ЮББ ГР“ ЕООД, с ЕИК **** със седалище и адрес на управление гр.София, гр.София, бул.****, офис №5, с управител Т.П.Н..

НАЛАГА общ запор и възбрана върху имуществото на „ЮББ ГР“ ЕООД с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр.София гр.София, бул.****, офис №5, с управител Т.П.Н..

СПИРА производството по търгдело за несъстоятелност № 62/2023 г. Софийски градски съд, ТО, VI-14 състав.

УКАЗВА на длъжника и неговите кредитори, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок от една година от вписването на решението, по молба на длъжника или на кредитор, ако те удостоверят, че е налице достатъчно имущество или се предплатят началните разноски по банкова сметка на СГС, необходимата сума за предплащане на началните разноски по чл. 629б ТЗ в размер на 2000 (две хиляди) лева.

УКАЗВА на длъжника и неговите кредитори, че ако в срока по чл. 632, ал. 2 от ТЗ не бъде поискано възобновяване на производството, съдът ще прекрати производството по несъстоятелност и ще постанови заличаване на длъжника от търговския регистър.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в 7-дневен срок от вписването му в търговския регистър пред Софийския апелативен съд.

Препис от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване в търговския регистър на основание чл.622 от ТЗ.

Съдия при Софийски градски съд: _____